

เด็กแอลดี

คู่มือสำหรับพ่อแม่/ผู้ปกครอง

สสค.

สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน

ชื่อหนังสือ : เด็กแอลดี คู่มือสำหรับพ่อแม่/ผู้ปกครอง
จัดพิมพ์โดย : สถาบันราชานุกูล
พิมพ์ครั้งที่ 1 : สิงหาคม 2555
จำนวนพิมพ์ : 2,000 เล่ม
พิมพ์ที่ : บริษัท บียอนด์ พับลิชชิง จำกัด

คำนำ

เมื่อกล่าวถึงเด็กแอลดี หรือเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ ภาพที่คนทั่วไปจะนึกถึงคือเด็กฉลาดเฉลียวในทุกๆ เรื่อง แต่กลับมีปัญหาการเรียน เนื่องจากอ่านหนังสือไม่คล่อง เขียนหนังสือผิดๆ ถูกๆ หรือมีปัญหาในการคำนวณ ในปัจจุบันเด็กแอลดีหรือเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ถือเป็นกลุ่มเด็กที่มีความต้องการพิเศษในการจัดการเรียนการสอน ดังจะเห็นว่าครูผู้สอนจะต้องมีการจัดการเรียนการสอนแบบรายบุคคล ร่วมกับการใช้เทคนิควิธีในการสอนต่างๆ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ ไปพร้อมๆ กับเด็กอื่นๆ ในวัยเดียวกัน นอกจากนี้สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เด็กแอลดีหรือเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ประสบความสำเร็จได้ คือ ความเข้าใจและการสนับสนุนช่วยเหลือในด้านต่างๆ จากครอบครัวอีกด้วย

คู่มือเล่มนี้เป็นการรวบรวมความรู้ทั้งจากตำราและจากข้อมูลที่ได้จากการสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างผู้ปกครอง ครูและครูการศึกษาพิเศษที่มีประสบการณ์กับเด็กแอลดีหรือเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ โดยรวบรวมลักษณะอาการที่พบได้บ่อยในแต่ละช่วงวัย ปัญหาอื่นๆ ที่อาจพบรวบรวมถึงแนวทางการดูแลช่วยเหลือและเทคนิคการสอนเด็กแอลดีต่างๆ ที่ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติจริง คณะผู้จัดทำหวังว่าคู่มือเล่มนี้น่าจะเป็นตัวช่วยที่ดี ในการช่วยผู้ปกครองในการดูแลเด็กแอลดีหรือเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

มาทำความรู้จักกับเด็กแอลดี	7
ข้อสังเกตเด็กแอลดีแต่ละช่วงวัย	9
พบเด็กแอลดีได้บ่อยแค่ไหน	13
เพราะอะไรจึงเป็นแอลดี	13
ปัญหาอื่นที่พบร่วม	14
แพทย์ตรวจอย่างไรจึงบอกได้ว่าเด็กเป็นแอลดี	16
การช่วยเหลือเด็กแอลดี	17
อนาคตของเด็กแอลดี	18
คุณพ่อคุณแม่จะช่วยเหลือเด็กแอลดีได้อย่างไร	19
การรักษาที่พบร่วมกับแอลดี	33
เอกสารอ้างอิง	34

เด็กแอลดี

คู่มือสำหรับพ่อแม่/ผู้ปกครอง

เด็กแอลดี

มาทำความรู้จักกับเด็กแอลดี

ความบกพร่องทางการเรียนรู้ หรือที่เรียกสั้นๆว่า “แอลดี” เป็นคำที่ใช้เรียกกลุ่มความผิดปกติของการรับรู้ข้อมูลและมีปัญหาในการนำข้อมูลนั้นไปใช้ในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน การคิดคำนวณ ซึ่งความบกพร่องนี้เกิดจากความผิดปกติของการทำงานของสมอง

คุณแม่ท่านหนึ่งมีลูกชายเป็นแอลดี ได้บอกว่า “ตอนแรกไม่รู้แต่สงสัยว่าทำไมลูกอ่านหนังสือไม่ออกตอน ป.2 พูดคำหน้า-หลัง สลับกันไปหาหมอจึงทราบว่าเป็น เด็กแอลดี”

หน้าตาของเด็กจะปกติเหมือนเพื่อนในห้องทุกอย่าง พูดคุยตอบคำถามทั่วไปได้รู้เรื่องดี แต่เวลาเรียนหนังสือความสามารถในการเรียนของเด็กจะต่ำกว่าเด็กคนอื่นในวัยเดียวกัน เช่น เด็กเรียนอยู่ชั้น ป.3 แต่อ่านหนังสือได้เท่ากับเด็ก ป.1

ทั้งนี้ความบกพร่องดังกล่าวต้องมีได้เกิดจากการถูกละทิ้ง ละเลย ขาดโอกาส ไม่ได้เรียน เจ็บป่วยรุนแรง ตาบอด หูหนวก แขนขาพิการ หรือ เป็นชาวต่างชาติ

เด็กแอลดีที่พบได้บ่อยนั้น แบ่งออกเป็น 3 ประเภทด้วยกันค่ะ

1. ความบกพร่องด้านการอ่าน

เด็กมีความบกพร่องในการจดจำ พยัญชนะ สระ ขาดทักษะ ในการสะกดคำและเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ ได้อย่างจำกัด จึงอ่านหนังสือไม่ออก หรืออ่านแต่คำศัพท์ง่าย ๆ อ่านผิด ใช้วิธีการเดาคำเวลาอ่าน อ่านได้แต่คำที่ เห็นบ่อยเนื่องจากใช้วิธีการจำคำไม่อาศัยการสะกด อ่านตะกุกตะกัก

2. ความบกพร่องด้านการเขียนสะกดคำ

เด็กมีความบกพร่องในการเขียนพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ และการันต์ ไม่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย จึงเขียนหนังสือและสะกดคำผิด มีปัญหาการเลือกใช้คำศัพท์การแต่งประโยคและการสรุปเนื้อหาสำคัญ ทำให้ ไม่สามารถถ่ายทอดความคิดผ่านการเขียนได้ตามระดับชั้นเรียน แต่สามารถ ลอกตัวหนังสือตามแบบได้

3. ความบกพร่องด้านคณิตศาสตร์

เด็กขาดทักษะและความเข้าใจเกี่ยวกับตัวเลขการนับจำนวน การจำสูตรคูณ การใช้สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ จึงไม่สามารถคิดหาคำตอบ จากการบวก ลบ คูณ หาร ตามกฎเกณฑ์ทางคณิตศาสตร์ได้

เรื่องราวของคุณแม่คนนี้จะสะท้อนภาพของเด็กแอลดี ได้เป็นอย่างดี “แอลดี ทราบได้เพราะอ่านแล้วจำไม่ได้ เขียนกลับหลัง อย่างเช่น เขียน ก.ไก่ ก็เขียนกลับหลัง เขียนได้ดี 3 บรรทัดก็เขียนตัวโต เขียนเลยบรรทัดไป เวลาเรียน ไม่เข้าใจภาษาทั้งภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ แต่พูดได้หลายภาษา พูดเก่ง”

ข้อสังเกต

เด็กแอลดีแต่ละช่วงวัย

คุณพ่อคุณแม่จะสังเกตว่าลูกเป็นแอลดีได้อย่างไร

วัยอนุบาล

- เด็กมีประวัติเริ่มพูดช้า เช่น พูดคำแรก เมื่ออายุ 1 ขวบครึ่ง หรือ 2 ขวบ
- เด็กมีประวัติพูดไม่ชัด หรือ ยังมีการออกเสียงไม่ชัดในบางพยัญชนะ
- มีการพูดสลับคำ, เรียงประโยคไม่ถูก เช่น “หนูอยากขนมกิน” “ขนมหนูกิน”
- พูดตะกุกตะกัก หรือบอกชื่อวัสดุที่ต้องการไม่ได้ ได้แต่ชี้สิ่งของนั้น

- มีปัญหาการสื่อสาร เช่น พูดแล้วคนอื่นฟังไม่เข้าใจ หรือ ฟังคนอื่นไม่เข้าใจ
- มีปัญหาการใช้กล้ามเนื้อเล็กมีลักษณะงุ่มง่าม เชื่องช้า เช่น การหยิบสิ่งของ การผูกเชือกรองเท้า ติดกระดุมเสื้อ จับดินสอไม่ถนัด เขียนหนังสือแล้วเมื่อยเร็ว
- มีปัญหาการใช้สายตาร่วมกับมือ เช่น การกระระยะระหว่างสิ่งของ การหยิบแยกวัตถุเล็กๆ จากพื้นหลัง

วัยที่เรียนชั้นประถมศึกษา

เด็กแอลดีในวัยนี้ลักษณะที่สังเกตได้ชัดเจนคือ ความสามารถด้านการอ่าน การเขียนสะกดคำ และคณิตศาสตร์ ลักษณะของความบกพร่องแต่ละด้าน มีดังนี้

ความบกพร่องด้านการอ่าน

- อ่านหนังสือไม่ออก อ่านได้เฉพาะคำศัพท์ง่ายๆ
- มีปัญหาในการจดจำและสะกดคำตามเสียงพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์
- อ่านช้า มีความยากลำบากในการอ่านหนังสือ เช่น อ่านคำ สะกดคำ จึงให้อ่านตะกุกตะกัก อ่านออกเสียงไม่ชัดเจน ทำปากขมุขมิบ
- อ่านคำศัพท์ผิดเพี้ยนจากคำเดิม เดาคำจากตัวอักษรแรก เช่น เพื่อนอ่านเป็นพี เทียวอ่านเป็นที่ เขาอ่านเป็นขา
- แยกคำศัพท์ในการอ่านไม่ได้ เช่น พยายาม=พา-ยาย เวลา=เข-ลา
- อ่านคำศัพท์ยากๆ ไม่ได้ เช่น คำควบกล้ำ คำการันต์ คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา หรือ คำที่มีกฎเกณฑ์มากขึ้น เช่น สนุกสนาน เพลิดเพลิน รัฐมนตรี สัญลักษณ์ ราชพฤกษ์

- เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ ได้จำกัด พัฒนาด้านการอ่านช้ามาก สอนแล้วจำยาก วันนี้อ่านได้พุงนี้ลืมแล้ว
- สรุบใจความของการอ่านไม่ได้
- ขาดความสนใจและหลีกเลี่ยงการอ่านหนังสือ เพราะการอ่านเป็นเรื่องยากสำหรับเด็ก
- เมื่ออ่านวิชาภาษาไทยไม่ได้ วิชาอื่นๆ ที่ต้องใช้ทักษะการอ่าน ก็จะมีปัญหาเช่นเดียวกัน

ความบกพร่องด้านการเขียนสะกดคำ

- เขียนพยัญชนะทั้ง 44 ตัว ได้ไม่ครบ เขียนตัวยากไม่ได้ เช่น ฐ ฎ ฒ ฌ เขียนกลับด้าน สับสนระหว่างการม้วนหัวเข้า - ออก เช่น พ-ผ ค-ค ฌ-ถ และตัวที่หัวหยัก เช่น ต ฆ ฎ ฏ
- เขียนสระทั้ง 32 ตัว ได้ไม่ครบ เขียนได้เฉพาะสระง่ายๆ เสียงเดี่ยว เช่น อา อี อุ แต่เขียนสระเสียงผสมไม่ได้ เช่น เอาะ เอื้อ เอีย
- สะกดคำผิด มักเขียนได้เฉพาะพยัญชนะต้น แต่เลือกใช้สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง ทำให้เขียนแล้วอ่านไม่ออก เช่น สงสาร เขียนเป็น สายสา กระจดาช เขียนเป็น กะบาด
- การเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา การใช้การันต์ คำยากหรือคำที่มีหลายพยางค์ เด็กจะเขียนตามเสียงที่ได้ยิน เช่น พิสูจน์ - พิสูต ธรรมชาติ - ทำมะชา ประวัติศาสตร์ - ประวัติสาด

- เรียงลำดับตัวอักษร พยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ ตัวการันต์ ผิดตำแหน่งของคำ เช่น เจ็บป่วย – เจ็บป่วย สัตว์ป่า – ตยว์ป่า
- สับสนในการเขียนและการสะกดคำที่พ้องเสียง เช่น ณ น เสียง นอ ศ ษ ศ เสียง สอ
- มีความบกพร่องในการใช้คำศัพท์ การแต่งประโยค การเว้นวรรค การใช้ไวยากรณ์และการเรียบเรียงเนื้อหาในการเขียน โดยมักเลือกใช้คำศัพท์ง่าย ๆ ใช้คำซ้ำทำให้ผู้อื่นอ่านสิ่งที่เด็กเขียนไม่เข้าใจ
- หลีกเลี่ยงการเขียนหนังสือและการจดงาน หรือจดงานช้าเพราะต้องดูตามแบบทีละตัว
- ลายมือหยาบ การเขียนไม่เป็นระเบียบ ตัวอักษรขนาดไม่เท่ากัน เขียนไม่ตรงบรรทัด จัดวางตำแหน่งไม่เหมาะสม

ลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องด้านคณิตศาสตร์

- สับสนในหลักการคิดเลข ไม่เข้าใจหรือสับสนในขั้นตอน
- ไม่เข้าใจลำดับตัวเลข พุดตัวเลข 1-20 กลับไปมาไม่ได้
- ไม่เข้าใจค่าของตัวเลข ได้แก่ หลักหน่วย สิบบ ร้อย พัน หมื่น ทำให้นับเลขไปข้างหน้าหรือนับย้อนหลังไม่คล่อง
- จำสูตรคูณ สูตรคณิตศาสตร์ และสัญลักษณ์คณิตศาสตร์ไม่ได้
- มีปัญหาความเข้าใจพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ (บวก ลบ คูณ หาร) ทำให้ไม่สามารถทำตามขั้นตอนต่างๆ ได้ถูกต้อง จึงคิดคำตอบไม่ได้
- มีปัญหาในการวิเคราะห์โจทย์ เป็นขั้นตอนย่อยๆ
- มีปัญหาในการวิเคราะห์โจทย์ปัญหาจากภาษาเขียนเป็นสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์
- เขียนตัวเลขกลับกัน เช่น 35 เขียนเป็น 53
- คิดเลขช้า ผิดพลาด สับสนในการยืม การทดเลข
- มีปัญหาในการนับเงิน การทอนเงิน

WU เด็กแอลดีได้บ่อยแค่ไหน

เด็กแอลดีนั้นเราพบได้ทุกชาติ ทุกภาษา ทั่วโลก ประมาณร้อยละ 5 - 10 ของเด็กวัยเรียน ดังนั้น ในทุกโรงเรียนจะมีเด็กเหล่านี้อยู่ชั้นเรียนด้วย

เพราะอะไรจึงเป็นแอลดี

- การทำงานของสมองบางตำแหน่งบกพร่อง โดยเฉพาะตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และการใช้ภาษาทั้งการอ่าน การเขียน และการพูด
- พันธุกรรม พบว่าเครือญาติอันดับแรกเด็กแอลดี ร้อยละ 35 - 40 จะมีปัญหาการเรียนรู้
- การได้รับบาดเจ็บระหว่างคลอดหรือหลังคลอด
- ความผิดปกติของโครโมโซม

ปัญหาอื่นที่พบบ่อย

แอลดีมักพบร่วมกับความบกพร่องในการทำงานของระบบประสาทในด้านอื่นร่วมด้วย เช่น

1. ปัญหาในการพูดและสื่อสาร พูดซ้ำ พูดไม่ชัด ฟังแล้วไม่เข้าใจ แปลความหมายลำบาก และบกพร่องในการแยกเสียง เสียงที่คล้ายๆ กันจะสับสน เช่น แมว-เขว-มันแกว

2. โรคสมาธิสั้น ถือว่าเป็นโรคฝาแฝดกับแอลดี ซึ่งประกอบด้วยอาการสมาธิสั้น วู่วาม และอยู่นิ่งๆ ประมาณว่า หนึ่งในสามของเด็กที่เป็นโรคสมาธิสั้นจะพบโรคแอลดี ร่วมด้วย และสองในสามของเด็กที่เป็นโรคแอลดีจะพบโรคสมาธิสั้นร่วมด้วย

3. ปัญหาสายตาในด้านการกะระยะ เด็กจะมีปัญหาในการจำรูปทรง การกะระยะทาง จะโยนลูกบอลลงตะกร้าลำบาก ตีลูกแบดมินตันไม่ถูก เขียนหนังสือไม่ตรงเส้น วาดรูปสามมิติไม่ได้ แยกรูปที่ซ้อนอยู่ท่ามกลางรูปอื่นๆ ได้ลำบาก

4. ปัญหาการประสานการทำงานองตา - กล้ามเนื้อมือ - ขา ทำให้การใช้นิ้วมือ ขา สับสน ทำงานไม่ประสานกัน เล่นกีฬาที่ใช้มือ เท้า ได้ลำบาก ใช้มือจุ่มง่าม ติดกระดุมลำบาก เขียนหนังสือช้า โย้เย่ ความเร็วในการใช้มือต่ำกว่าเด็กอื่นที่เรียนชั้นเดียวกัน

5. ปัญหาในการเรียงลำดับข้อมูล ความสำคัญ และมีปัญหาในการบริหารเรื่องเวลา เรียงลำดับไม่ถูก

6. ปัญหาพฤติกรรมและจิตใจตามมาภายหลัง เช่น เครียด เศร้า วิตกกังวล เบื่อหน่าย ท้อแท้ มีปมด้อย ไม่มั่นใจ แยกตัว ต่อต้าน ก้าวร้าว ฯลฯ เด็กแอลดี ร้อยละ 30 เท่านั้นที่ไม่มีความบกพร่องอื่นร่วมด้วยการที่เด็กแอลดีแต่ละคนมีความผิดปกติอื่นร่วมด้วยแตกต่างกัน จะทำให้อาการแสดงออกไม่เหมือนกัน และแนวทางช่วยเหลือฝึกฝนก็จะแตกต่างกันไปด้วย

แพทย์ตรวจอย่างไร

ถึงบอกได้ว่าเด็กเป็นแอลดี

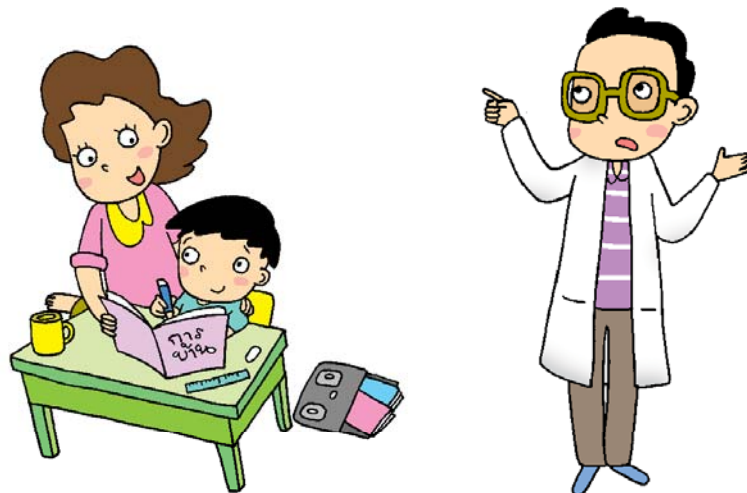
แพทย์จะทำการรวบรวมข้อมูลจากสิ่งต่อไปนี้

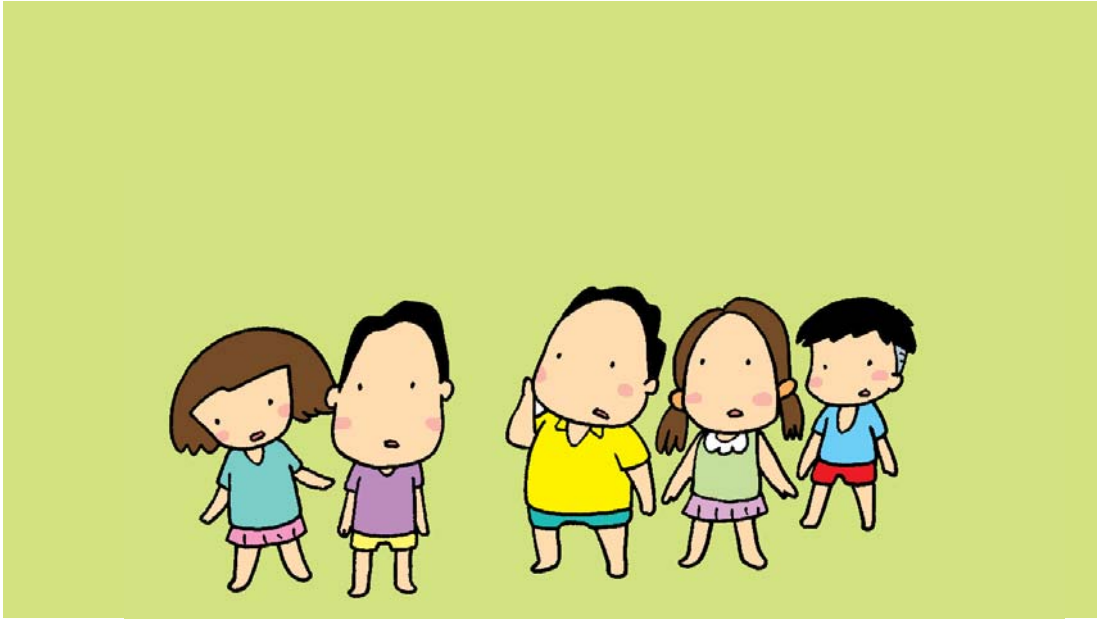
- การซักประวัติ ทั้งด้านการเลี้ยงดู พัฒนาการด้านภาษา การสื่อสาร ประวัติการเรียนตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงประถมศึกษา ผลการเรียน สมุดการบ้าน รายงานจากโรงเรียน ผลกระทบที่เกิดขึ้นและการช่วยเหลือที่ผ่านมา รวมทั้งประวัติทางพันธุกรรม เช่น ปัญหาการอ่านเขียนของเครือญาติ
- การค้นหาปัญหาทางจิตใจที่อาจเป็นสาเหตุหรือเป็นผลกระทบของปัญหาความบกพร่องในการเรียนรู้ของเด็ก
- การทดสอบไอคิว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การช่วยเหลือเด็กแอลดี

- ทางการศึกษา ครูประจำชั้นหรือครูการศึกษาพิเศษจะวางแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล มีการนำสื่อ เทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาประกอบในการเรียนการสอน ตามสภาพปัญหาของเด็กๆ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เทป วีดิทัศน์ เครื่องคิดเลข ฯลฯ
- ทางการแพทย์ โดยแก้ไขปัญหาเฉพาะที่เกิดร่วมด้วย เช่น โรคสมาธิสั้น ปัญหาการประสานงานของกล้ามเนื้อ ปัญหาในด้านการพูดและการสื่อสาร
- การลดความรุนแรงของผลกระทบที่ตามมา เช่น ปัญหาการเรียน ปัญหาทางอารมณ์ ปัญหาพฤติกรรม และปัญหาการปรับตัว โดยคัดกรองปัญหาแต่แรกเริ่ม ให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือตามแนวทางที่เหมาะสม
- การช่วยเหลือด้านจิตใจ โดยเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับครอบครัวเพื่อให้เกิดความเข้าใจว่าเป็นความบกพร่องที่ต้องให้การช่วยเหลือ ไม่ตำหนิติเตียนว่าเป็นความไม่เอาใจใส่ของเด็ก

อนาคตของเด็กแอลดี

เด็กแอลดีเมื่อเติบโตขึ้นจะสามารถใช้ชีวิตได้เหมือนปกติทั่วไป (หากได้รับการช่วยเหลือที่ถูกต้อง) สามารถเข้าสังคมกับกลุ่มเพื่อนได้ ประกอบอาชีพ(ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ ไม่เน้นวิชาการ)ได้ เพียงแต่บางคน อาจจะมี ความลำบากเกี่ยวกับความบกพร่องในบางด้าน เช่น เขียนหนังสือ ไม่ถูกต้อง อ่านหนังสือไม่คล่อง การเคลื่อนไหวไม่คล่องแคล่ว คำนวณไม่ได้ เป็นต้น

คุณพ่อคุณแม่

สามารถช่วยเหลือ

เด็กแอลดีได้อย่างไร

การช่วยเหลือในเบื้องต้น

หากพบว่าเด็กมีปัญหาการอ่านหนังสือ การเขียน สะกดคำ หรือ การคำนวณแล้ว สิ่งที่คุณพ่อคุณแม่จะช่วยเหลือได้เบื้องต้น คือ

- หาสถานที่เงียบๆ ให้เด็กทำงาน จัดหาสถานที่ที่เด็กสามารถ ใช้ทำงาน ทำการบ้าน อ่านหนังสือ โดยไม่มีใครรบกวน และไม่มี สิ่งที่ทำให้เด็กเสียสมาธิ เช่น ทีวี วิดีโอเกม หรือของเล่นที่อยู่ใกล้ๆ
- ให้ทำงานตามสมาธิและความสนใจของเด็ก เด็กๆ ในวัยเรียน จะมีสมาธิประมาณ 20 – 30 นาที หลังจากนั้นสมาธิจะลดลง คุณพ่อคุณแม่ควรแบ่งเวลาให้ทำงานประมาณ 30 นาที แล้วให้หยุดพักจากนั้นค่อยให้มาทำงานต่อ
- สร้างประสบการณ์แห่งความสำเร็จ ให้เด็กทำงานง่ายๆ หรือ วิชาที่ชอบก่อนเพื่อให้เด็กสนใจ สนุกและมีกำลังใจในการทำงาน

- (ถ้าเป็นไปได้) หาครูพิเศษมาสอนการบ้านและบททวนบทเรียน
- พบครูประจำชั้น พูดคุยว่าเด็กมีปัญหาอะไรบ้างและจะให้ทางบ้านช่วยอย่างไร

หากใช้วิธีดังกล่าวแล้ว เด็กยังคงมีปัญหาทางการเรียนอยู่ คงต้องสงสัยว่าเด็กอาจเป็นแอลดี มีสิ่งสำคัญที่คุณพ่อคุณแม่สามารถทำได้

- อย่าหลีกเลี่ยงปัญหา
- หาความรู้เรื่องแอลดี
- ปรีกษาคณในครอบครัว ครู หรือผู้รู้
- ลดความคาดหวัง ควรแสดงความหวังโย และให้กำลังใจเด็ก
- รีบพาเด็กไปพบแพทย์

การช่วยเหลือเมื่อลูกเป็นแอลดี

นี่คือตัวอย่างการช่วยเหลือที่ครอบครัวหนึ่งทำเมื่อสงสัยว่าลูกเป็นแอลดี “เมื่อก่อนไม่รู้ พอครูทักว่าลูกอาจจะเป็นแอลดี เราก็พาลูกไปหาหมอ หมอบอกว่าเป็น เราก็ตกใจ แต่ก็คิดว่าลูกไม่ได้เป็นอะไรมาก หน้าตาเขาก็ปกติ เขาก็ทำอะไรได้ทุกอย่าง หลังจากนั้น ก็ให้อ่านทุกวัน อ่านตลอด อธิบายให้คนในบ้านเข้าใจว่าลูกอ่านไม่ออก อ่านผิด ให้ช่วยกันบอก สอนลูก ให้พ่อพาไปออกกำลังกาย ทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัว แม่จะพาลูกออกไปเที่ยวนอกบ้าน และบอกให้คนอื่นเข้าใจว่าลูกเป็นอะไร คนข้างบ้านจะเข้าใจและช่วยสอนลูก บอกกับลูกเสมอว่า หนูไม่ได้โง่ ถ้าหนูพยายาม หนูจะอ่านได้”

การช่วยเหลือด้านจิตใจของเด็ก

- ให้กำลังใจเด็กเสมอ เพราะเด็กยังต้องการความรัก ความเข้าใจ จากคุณพ่อคุณแม่
- คุณพ่อคุณแม่ต้องเลิกโทษตัวเอง เลิกโทษกันเอง เพราะลูกจะเข้าใจผิดว่าตนเองเป็นสาเหตุทำให้พ่อแม่ทะเลาะกัน
- คิดไว้เสมอว่าการมีลูกเป็นแอลดี ไม่ใช่สิ่งเลวร้ายของชีวิต ถือว่าเป็นสิ่งท้าทายและเป็นโอกาสที่จะได้ย่อนวัยเยาว์ไปทบทวนบทเรียนไปกับลูกรัก
- อย่าลืมหาคำชมเมื่อลูกทำดี แต่ถึงทำได้ไม่สำเร็จก็ให้คำชมได้เช่นกัน

“เก่งมาก วันนี้หนูพยายามทำการบ้านได้นานขึ้น”

“แม่ดีใจ เอมนี้คะแนนลูกดีขึ้นกว่าเอมที่แล้ว” (แม้ว่าจะได้เกรดไม่ดี.. แต่คะแนนก็ดีขึ้น)

- อย่าเปรียบเทียบลูกกับพี่น้องหรือเด็กคนอื่น เพราะนอกจากจะทำให้เด็กน้อยใจ เสียใจแล้ว เด็กอาจโกรธแล้วไปเอาคืน หรือที่หนักกว่าอาจทำประชดทำตรงกันข้ามกับสิ่งที่คุณพ่อคุณแม่อยากให้ทำ
- เชื่อมมั่นว่าสักวันลูกต้องทำได้

การสร้างความภาคภูมิใจในตนเองให้เด็ก

- ฝึกให้เด็กทำงาน มอบหมายงานให้ทำและให้รางวัลตามผลงาน
- ฝึกให้มีความสามารถหลายอย่าง เช่น ทำขนม ทำกับข้าว ร้องเพลง เล่นกีฬา เป็นต้น
- เปิดโอกาสให้เด็กแสดงความสามารถ แก้ปัญหาด้วยตนเอง ให้ความช่วยเหลือเมื่อเด็กต้องการ

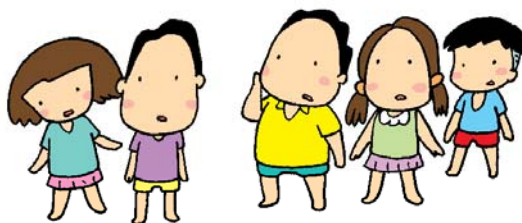
- เน้นการให้รางวัลมากกว่าการลงโทษ
- กระตุ้นให้แสดงความคิด กระตุ้นให้แสดงความคิดเห็น ฝึกความคิด
ด้านบวก มองโลกในแง่ดี
- ฝึกการควบคุมตนเอง ยับยั้งอารมณ์ไม่ดี

การเลี้ยงดูเด็กแอลดี

เคยมีข้อสงสัยไหมคะว่าการเลี้ยงดูลูกที่เป็นแอลดีแตกต่างจากการเลี้ยงดูเด็กปกติอย่างไร คำตอบ คือ ไม่แตกต่างกันเลยคะ เพียงแต่รูปแบบการสอนหนังสือเท่านั้นที่แตกต่างกัน

- คุณพ่อคุณแม่ไม่ควรให้สิทธิพิเศษเพิ่มเพียงเพราะเป็นโรคแอลดี
- เน้นให้รับผิดชอบตัวเอง ข้าวของเครื่องใช้ เงินค่าขนม การเรียนงานบ้าน ผลของการกระทำของตนเอง ฯลฯ โดยเพิ่มงานให้รับผิดชอบตามเวลาที่เติบโตขึ้น เมื่อเข้าประถมปีที่ 1 ให้เริ่มมอบงานส่วนรวม และเพิ่มขึ้นตามชั้นเรียนในแต่ละปี (จะตรงกับโรงเรียนที่มอบให้เด็กทำเวร)
- ฝึกงานในบ้าน ทั้งการล้างจาน หุงข้าว ตากผ้า รีดผ้า ล้างรถ เปลี่ยนหลอดไฟ ทำอาหาร ขึ้นรถเมล์ ชื้อของที่ตลาด ฯลฯ ทำซ้ำๆ จนทำได้คล่องเกิดเป็นความสามารถในตัว ทำให้อึดทนต่ออุปสรรค ช่วยเหลือคนอื่นได้เพิ่มขึ้น
- กำหนดกฎเกณฑ์ กติกาที่ชัดเจน จนเด็กเข้าใจว่าถ้าไม่ทำตามกติกาก็เกิดอะไร และพ่อแม่ควบคุมให้เกิดสิ่งนั้นๆ ให้ได้ตามที่กำหนดไว้ อย่าช่วยลูก ให้หลีกเลี่ยงการรับผลจากการที่ไม่ยอมทำตามกติกานั้นๆ
- เมื่อเด็กเผชิญปัญหา ถือเป็นโอกาสที่ดีในการช่วยส่งเสริมให้เด็กแก้ปัญหาในการสร้างสรรค์ เรียนรู้แนวคิดแก้ปัญหาหลายๆ ทาง ขึ้นชมเมื่อเด็กเลือกวิธีการแก้ปัญหาด้านบวก

- ฝึกให้คิดหัดช่วยเหลือคนอื่น มีให้รอรับความช่วยเหลือจากคนอื่น ฝึกจนเป็นนิสัยจนทำให้เด็กไปช่วยเหลือคนนอกบ้านได้โดยอัตโนมัติ
- กำหนดเวลาในการเล่นให้เหมาะสม ส่งเสริมการเล่นหลายด้านโดยเฉพาะการเล่นที่นำไปสู่การออกกำลังกาย เช่น แบดมินตัน ปิงปอง ว่ายน้ำ ฟุตบอล เป็นต้น
- ค้นหาจุดเด่น พัฒนาความสามารถในด้านต่างๆ เช่น กีฬา ดนตรี การทำกิจกรรม ฯลฯ พัฒนาความสามารถในด้านเด่นอยู่แล้วให้เพิ่มขึ้น เช่น ด้านดนตรี คอมพิวเตอร์ ด้านกีฬา การทำกิจกรรมกลุ่ม ทักษะผู้นำ ฯลฯ
- แก้ไขจุดอ่อน โดยการค้นหาและแก้ไขปัญหามีอยู่ในตัวเด็ก เช่น ไม่ช่วยเหลือตนเอง รักสบาย ไม่อดทน ไม่รอบคอบ ฯลฯ โดยวิเคราะห์หาสาเหตุที่แท้จริงและแก้ไขให้ตรงจุด
- พัฒนาวิธีการเลี้ยงลูก ค้นหาจุดอ่อนของคุณพ่อคุณแม่ และปรับเปลี่ยนการที่คอยดูว่า มาเป็นคนที่ยกย่อง ส่งเสริมความสามารถของลูก
- ลดเวลาหรือเก็บเกม ทီวี และสิ่งรบกวนการพัฒนา หรือเปลี่ยนสถานที่ในการเรียนรู้ เช่น ส่งเข้าค่าย 3-6 สัปดาห์ที่ต้องช่วยเหลือและพัฒนาตนเอง ไปอยู่บ้านญาติ บวชเณร เป็นต้น

การช่วยเหลือในชีวิตประจำวัน

- พ่อแม่สามารถช่วยลูกได้ โดยการฝึกให้ลูกได้เรียนผ่านประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน เช่น ฝึกทายคำปริศนา หรือบวกละเลขทะเบียนรถ ในขณะที่นั่งรถไปด้วยกัน หรือให้วางแผนการไปซื้อของที่ร้านค้า และช่วยจดรายการสิ่งของที่จะต้องซื้อ เป็นต้น
- งานบ้านของท่านสามารถช่วยฝึกทักษะที่เกี่ยวข้องกับการเรียนของลูกได้ เช่น การกวาดบ้าน ถูบ้าน จะช่วยพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก มัดใหญ่ และการทำงานประสานกันระหว่างมือ-ตา ซึ่งทักษะพื้นฐานเหล่านี้จะช่วยให้เด็กมีความคล่องแคล่ว เวลาจับดินสอ หรือระบายสี รวมถึงกิจกรรมต่างๆ ที่ครูมอบหมายให้เด็กทำในห้องเรียน

การช่วยเหลือด้านการเรียน

การช่วยเหลือด้านการเรียนที่บ้าน คุณพ่อคุณแม่สามารถช่วยเหลือเด็กได้ตามที่คุณหมอวินัดดา ปิยะศิลป์ ได้เสนอแนวทางไว้ดังนี้

- ฝึกอ่านหนังสือ เขียน คำนวณเลขทุกวัน โดยไม่จำเป็นต้องเป็นหนังสือเรียน อาจใช้นิทาน สอนจากง่ายไปยาก เริ่มจากระดับที่เด็กทำได้แล้วค่อยเพิ่มความยากขึ้นทีละน้อย ฝึกทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน เช่น เด็กเรียนอยู่ที่ชั้นประถม 4 แต่อ่านหนังสือได้ที่ระดับชั้น ประถม 1 จึงต้องฝึกอ่านเขียนที่ระดับชั้นประถม 1 โดยใช้เครื่องมือฝึก เช่น บัตรคำ บทเพลง VCD ฝึกสอน เป็นต้น
- เน้นการฝึกแบบผสมผสาน เช่น อ่านออกเสียงและเห็นภาพ ฟังเสียงและเห็นตัวหนังสือ อ่านไปพร้อมกับเขียนไปพร้อมกัน
- ช่วยทบทวนบทเรียนและเตรียมบทเรียนที่เด็กจะเรียนรู้อีกในวันต่อไป เช่น เด็กเรียนอยู่ชั้นประถม 4 จึงต้องทบทวนความรู้

โดยเน้นความเข้าใจในเนื้อหาโดยรวม ในกรณีที่อ่านหนังสือไม่ได้ ให้พ่อแม่อ่านให้ฟังและพูดคุยถามการสรุปใจความ จับประเด็น ที่สำคัญของระดับชั้นประถม 4 เพื่อที่เด็กจะได้มีความรู้มากพอ ในการเรียนต่อไปตามระดับชั้นเรียน

- ฝึกระบบการฟังและความไวในการฟัง เช่น ฝึกร้องเพลงคาราโอเกะ ฝึกละเลาะและจับใจความ เช่น เล่านิทานให้แล้วให้เด็กสรุปเรื่อง ให้เด็กเล่าเรื่องหรือเล่าเหตุการณ์ที่เด็กสนใจทุกวัน เอาผ้าผูกตา และให้แยกแยะเสียงที่ตั้งรอบตัวว่าได้ยินเสียงอะไรบ้าง
- ฝึกระบบการเห็นและการใช้สายตาเชื่อมโยงกับการใช้มือและเท้า เช่น การโยนรับลูกบอล การเตะลูกบอล กระโดดเชือกพร้อมกับการนับ
- ฝึกให้คิดวิเคราะห์สิ่งต่างๆที่รับรู้ ให้หัดแก้ปัญหาด้วยตัวเอง หัดให้เด็กวางแผนการทำงาน ฝึกให้เผชิญปัญหาหลายรูปแบบ
- แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ปกครองอื่นๆถึงแนวทางแก้ปัญหา จากหลายๆ คน
- ช่วยทบทวน และสอนการบ้านโดยพ่อแม่หรือครูพิเศษ
- ช่วยอ่านหนังสือเรียน/นิทาน/นิยายที่เด็กสนใจ อัดใส่เทป หรือ MP 3 เพื่อช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้ด้วยตัวเอง
- จัดหาสื่อการสอนที่อยู่ในรูปแบบที่มีภาพและเสียง (DVD,VDO) เช่น ระบบสุริยะจักรวาล การละลายของน้ำแข็งที่ขั้วโลก เป็นต้น เพื่อช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้ด้วยตัวเอง
- ฝึกพิมพ์งานโดยใช้คอมพิวเตอร์ เนื่องจากคอมพิวเตอร์มีระบบ แก่คำผิด
- ประสานงานด้านการเรียนกับคุณครูและเพื่อนของลูก

เทคนิคการสอนเด็กแอลดี

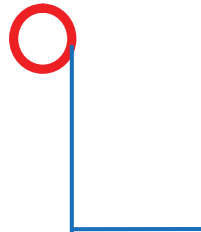
ต่อไปเป็นเทคนิคการสอนลูกรักแอลดี จากคลินิกเพิ่มพูนทักษะการเรียนรู้ สาขาจิตเวชเด็กและวัยรุ่น ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ลูกรักแอลดีถนัดเรียนแบบไหนเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสมค่ะ

เทคนิคเบื้องต้นในการสอนเด็กแอลดี มีดังนี้

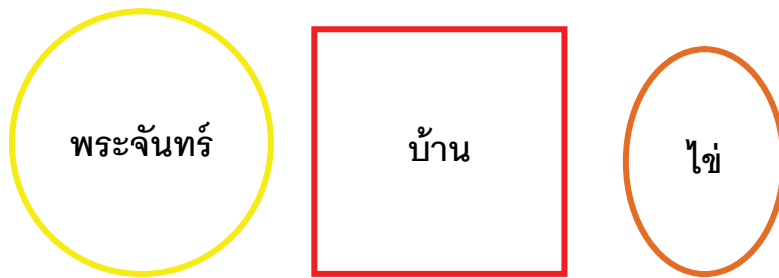
1. การสอนโดยใช้วิธีเชื่อมโยงสิ่งที่เด็กได้เคยเรียนรู้หรือมีประสบการณ์ในชีวิตประจำวันเข้ากับสิ่งที่ต้องการที่จะสอนเด็ก เช่น การสอนให้เขียนสระอา โดยให้เด็กนึกภาพไม้เท้าหรือ เลข 8 โดยให้นึกถึงไข่ 2 ฟอง มาเรียงวางซ้อนต่อกันข้างบน
2. การสอนโดยใช้วิธีการเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้งสี่

การสอนจากการมองเห็น

- การมีภาพหรือของจริงให้เด็กดู เช่น มีรูปภาพประกอบในประโยค เช่น คำว่า ไก่ อาจจะมีรูปภาพไก่แทน และต่อมาเมื่อเด็กอ่านคล่องจากรูปภาพก็ปรับเปลี่ยนเขียนคำว่า “ไก่” พร้อมกับรูปไก่ จนเมื่อเด็กอ่านคำนั้นได้คล่อง จึงค่อยลบภาพไก่ออกเหลือแต่เป็นคำว่า “ไก่” เพียงอย่างเดียว
- การใช้สีแบ่งส่วนของอักษร เช่น บ บริเวณหัวให้เขียนสีแดง แต่บริเวณเส้นให้เขียนสีน้ำเงิน เพื่อให้เด็กเห็นได้ชัดเจนว่าหัวออกหรือหัวเข้า

- การใช้สีเน้นสิ่งที่เราต้องการให้เด็กเรียนรู้และจดจำ เช่น การใช้สีเข้ามาช่วยจำในเรื่องเครื่องหมายทางคณิตศาสตร์
เช่น สีเขียว หมายถึง เครื่องหมายบวก (+)
สีแดง หมายถึง เครื่องหมายลบ (-)
สีฟ้า หมายถึง เครื่องหมายคูณ (x)
ตัวอย่าง $2+1=3$ โดยเมื่อเด็กเห็นสีเขียวก็จะรู้ว่าเป็นวิธีบวก
- การจำรูปทรงของคำ เพราะในบางครั้งเด็กจะจดจำตัวเองอักษรไม่ได้ จึงอาจจะใช้สีหรือปากกาขีดล้อมรอบคำนั้น ให้เห็นเป็นรูปร่างคล้ายทรงเรขาคณิตต่างๆ และให้เด็กจดจำรูปร่างนั้นแทนคำ

- เกมค้นหาตัวเลข เกมนี้จะเป็นการฝึกและการกระตุ้นให้เด็กมีการแยกแยะรูปทรงของตัวเลข โดยอาจจะให้เด็กเล่นแข่งขันกันในการแข่งขันจะทำให้เด็กสนุกในสิ่งที่กำลังเรียนรู้และสามารถจดจำสิ่งเหล่านั้นได้ดี

1 8 7 5 9 2 3 6 9

4 6 9 0 5 7 9 0 1

การสอนจากการฟัง

- การอ่านเนื้อหาหรือเรื่องให้เด็กฟัง เช่น การอัดเสียงของเนื้อหาในบทเรียนหรือเนื้อหาในหนังสือที่เด็กสนใจแต่เด็กอ่านไม่คล่อง (เลยพาลไม่ยอมอ่าน) ลงในแถบบันทึกเทป หรือซีดี แล้วเปิดให้เด็กฟังบ่อยๆ หรือให้เด็กฟังทางหูฟังในเวลาที่ได้กัวาง เช่น ขณะนั่งรอพ่อแม่มารับก่อนกลับบ้าน เป็นต้น ทำให้เด็กได้สนุกกับเรื่องราวต่างๆ ในหนังสือโดยที่ไม่มีปัญหาการอ่านการสะกดมาเป็นอุปสรรคขัดขวางการเรียนรู้ของเด็ก
- การฟังเพลงที่แต่งขึ้นเพื่อการเรียนการสอนโดยเฉพาะ เพราะเนื้อหาเหล่านี้จะทำให้เด็กสามารถจำได้มากขึ้น เพลงที่สอนเกี่ยวกับตัวอักษร หรือการลบบวกเลข เป็นต้น
- การให้เด็กมีประสบการณ์ในการเรียนรู้การแยกแยะเสียงที่ใกล้เคียงกัน เช่น เสียงกริ่งประตูหน้าบ้าน กริ่งรถขายไอศกรีม หรือกริ่งเล็กเรียน เป็นต้น ซึ่งเสียงเหล่านี้มีลักษณะเสียงที่แตกต่างกัน

การสอนจากประสบการณ์การเคลื่อนไหว

- การสอนให้เด็กทำท่าทางประกอบเลียนแบบตัวอักษร เพื่อให้เด็กจดจำคำ หรือตัวอักษรนั้นได้แม่นยำยิ่งขึ้น
- การใบ้คำโดยใช้ท่าทาง นอกจากจะเป็นการเรียนรู้ที่สนุกแล้ว วิธีนี้จะทำให้เด็กสามารถจดจำคำต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย
- การทำท่าประกอบเพื่อช่วยในการจำ ซึ่งท่าทางจะสอดคล้องกับเนื้อหาที่เด็กเรียนรู้เพื่อสอนคณิตศาสตร์การบวก ลบ
- การเล่นเกมหรือกิจกรรมเคลื่อนไหว เพื่อสอนคณิตศาสตร์การบวก ลบ เช่น เกมรวมเหรียญ หมากเก็บ ตะเกียบ กระโดดยาง เป็นต้น
- การให้เด็กกระโดดเหยียบตัวอักษร วิธีการนี้ก็เป็นการใช้เทคนิคในการจำและการเคลื่อนไหวร่วมกัน

การสอนจากประสบการณ์การสัมผัส

- การลากเส้นตัวอักษรบนแผ่นหลัง/ฝ่ามือของเด็ก วิธีนี้เป็น การเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทางผิวหนัง การสอนวิธีนี้เปรียบเสมือน เป็นการเขียนภาพลงในสมองนั่นเอง
- การเขียนบนกระดาษทราย (กระบะทราย)
- การทายตัวอักษรหรือคำจากการคลำโดยไม่ให้เห็น หรือการอ่านตัวอักษรผ่านทางประสาทสัมผัสทางผิวหนังโดยการคลำ เช่น หนังสือ ก.ไก่ แทนที่เด็กจะใช้สายตามองแล้วอ่านพยัญชนะทีละตัว แต่ปรับตัวพยัญชนะให้สูงขึ้น โดยใช้กระดาษทรายตัดเป็นตัวอักษรแทน หรือตัวพยัญชนะพลาสติกแล้วให้เด็กอ่านโดยการคลำ (ให้เด็กปิดตา)

- การสอนโดยใช้เชือกมาขด หรือนำเมล็ดถั่วมาเรียงเป็นตัวอักษร หรือปั้นดินน้ำมันเป็นตัวอักษร
- การสอนโดยใช้หลายๆวิธีรวมกัน เช่น สอนเรื่องนาฬิกา โดยใช้ นาฬิกาที่มีหนูกิ่งร่วมในการสอนเรื่องการเดินของเข็มนาฬิกา ร่วมกับการร้องเพลงหรือการสอนโดยครูให้ดูรูปใบไม้ และให้เพื่อน เขียนตัวอักษร “บ” บนแผ่นหลังของเด็กแล้วให้เด็กเขียนบน กระดาษทรายและให้เด็กพูดว่า บ.ใบไม้ หรือการให้เด็กเขียนลงบน ครีมนโกนหนวด กระดาษขี้าวสาร ถั่ว หรือทราย เป็นต้น

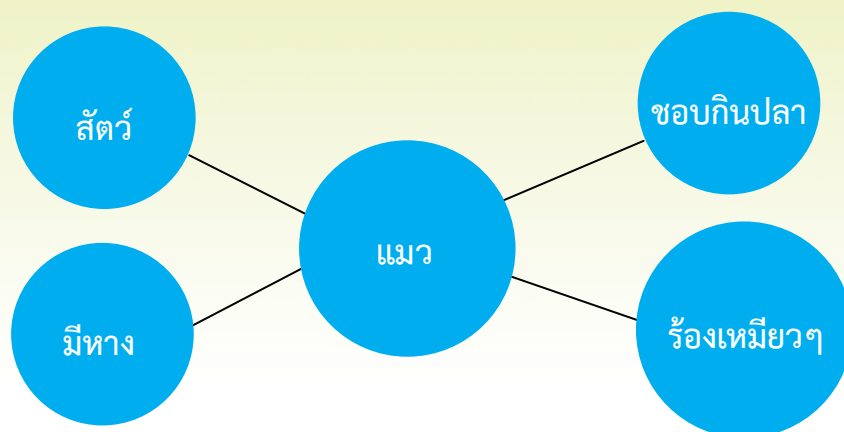
3. การสอนโดยการใช้เทคนิคการจำ

- การจำอักษรต้นตัวแรกของคำวิธีนี้จะทำโดยการให้เด็กจำตัวอักษร จากคำขึ้นต้น เช่น โทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจแห่งประเทศไทย ย่อเป็น ทรท
- การแต่งเป็นเรื่องหรือกลอน
- การเชื่อมโยงกับสิ่งที่เคยเรียนรู้มาก่อน

4. เทคนิคในการสร้างกระบวนการคิด สามารถปฏิบัติได้ดังนี้

- แผนผังการคิด (mind mapping)

- การเรียงรูปภาพตามลำดับเหตุการณ์สำคัญของเรื่อง
- การสร้างสถานการณ์สมมติ โดยมีเวทีให้เด็กแสดงบทบาทสมมติ
- การเปิดโอกาสให้เด็กพูดแสดงความคิดเห็น
- การใช้คำถามในการกระตุ้นให้เด็กคิด

5. การให้ตัวเสริมแรง การชมเชย การให้รางวัล การให้แต้ม หรือดาว เพื่อสร้างความภาคภูมิใจ และเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียน รวมถึง แสดงให้เด็กรับรู้ได้ถึงความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง เช่น ทำการบ้านเสร็จ 10 ข้อ ได้ 1 ดาว เมื่อสะสมครบ 10 ดาว ก็ให้ชื่อของเล่นที่ต้องการได้ 1 ชิ้น

6. สังเกตลักษณะการเรียนรู้ของเด็กแต่ละคน และส่งเสริมให้ถูกทาง เช่น บางคนอาจเรียนรู้ได้ดีด้วยการลงมือทำ บางคนต้องเห็น และลงมือทำพร้อมๆ กัน บางคนต้องทั้งเห็นและฟังด้วย เป็นต้น

7. การค้นหาคุณสมบัติที่ดีในตัวของคุณ เช่น มีความพยายามตั้งใจจริง ชยัน อดทน รับผิดชอบ มีมารยาท เป็นที่รักของเพื่อน ร้องเพลงเพราะ วาดรูปเก่ง เล่นดนตรี หรือเล่นกีฬาเก่ง ทำกับข้าวเก่ง ปลูกต้นไม้เก่ง เลี้ยงสัตว์เก่ง มีความสามารถในการซ่อมแซมเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ เป็นต้น

นอกจากอาการของแอลดีแล้ว เด็กแอลดีบางคนยังมีอาการที่เกิดร่วม คุณพ่อคุณแม่ควรพาเด็กมารักษากับผู้เชี่ยวชาญ

การรักษาโรคที่พบร่วมกับแอลดี

เด็กแอลดี แต่ละรายจะพบโรคหรือปัญหาที่พบร่วมด้วยแตกต่างกันไป ที่พบบ่อยเช่น

- ความบกพร่องในการพูดและสื่อสาร พูดซ้ำ พูดไม่ชัด ฟังแล้วไม่เข้าใจ แปลความหมายลำบาก เหมือนเด็กแอลดีคนหนึ่งที่ว่า “ดูเขาปกติทุกอย่าง แต่ชอบพูดกลับคำหน้า-หลัง สลับกันยุ่งไปหมด” กลุ่มนี้ควรได้รับการฝึกพูด
- กลุ่มที่มีปัญหาสายตาในด้านการกะระยะ กลุ่มที่กล้ามเนื้อมือ-ขา-ตา ทำงานไม่ประสานกัน จะพบปัญหาเวลาเล่นกีฬา เช่น โยนลูกบอลลงตะกร้าลำบาก ตีลูกแบดมินตันไม่ถูก หรือในเวลาเรียนเด็กจะเขียนหนังสือไม่ตรงเส้น วาดรูปสามมิติไม่ได้ แยกรูปที่ซ้อนอยู่ท่ามกลางรูปอื่นๆ ได้ลำบาก กลุ่มที่ปัญหาในการเรียงลำดับข้อมูล ความสำคัญ และมีปัญหาในการบริหารเรื่องเวลา ควรรับการฝึกกิจกรรมบำบัด ศิลปะบำบัด ดนตรีบำบัด เป็นต้น
- โรคสมาธิสั้น ซึ่งประกอบด้วยอาการสมาธิสั้น วู่วาม และอยู่นิ่ง พบร่วมกับ แอลดี ได้บ่อยถึงร้อยละ 50 สมควรได้รับยาเพิ่มสมาธิเพื่อเพิ่มสมาธิ แต่ยาไม่ได้ทำให้สามารถ อ่าน เขียน คำนวณได้เพิ่มขึ้น เพราะการอ่านเขียนคำนวณได้มาจากการฝึกเท่านั้นค่ะ
- ปัญหาพฤติกรรม และจิตใจจะตามมาทีหลัง เช่น เครียด เศร้า วิตกกังวล เบื่อหน่าย ท้อแท้ มีปมด้อย ไม่มั่นใจ แยกตัวต่อต้าน ก้าวร้าว ฯลฯ ควรได้รับการปรับพฤติกรรมและการทำจิตบำบัด

แล้วอย่าลืมเลี้ยงเด็กแอลดี ให้เป็นคนดีนะคะ

เอกสารอ้างอิง

- วินัดดา ปิยะศิลป์. (มปป). **คู่มือพ่อแม่ คุณครู ตอน ความบกพร่องด้านการเรียน.**
กรุงเทพฯ: สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี.
- วัจนินทร์ โรहितสุข และคณะ. (2554). **พิมพ์ครั้งที่ 2. แนวทางการช่วยเหลือเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้.** กรุงเทพฯ: บริษัท มีเดียโซนพรีนซ์ติ้ง จำกัด.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2549). **ชุดแก้ไขความบกพร่องด้านคณิตศาสตร์.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แว่นแก้ว.
- ผดุง อารยะวิญญู และดารณี ศักดิ์ศิริผล. (2548). **แบบฝึกอ่านเขียนเรียนดี.** กรุงเทพฯ: บริษัท โกลบอล เอ็ด จำกัด.
- ปาฏิโมกษ์ พรหมช่วย. (2555). **การศึกษากับท้องถิ่นไทย: นักเรียนเหมือนกันทำไมเรียนไม่เหมือนกัน.** จาก www.takhamcity.go.th

Blank writing area with horizontal dotted lines.

